

[Niels Westerby.]

forbindelse, men det er principielt uhyre betænkeligt, at man her i det høje ting vedtager en lovgivning, som man i virkeligheden ikke rigtig ved hvad indebærer af økonomiske virkninger. Jeg kan se, at der også er forskellige vurderinger hos de øvrige ordførere. Jeg er nærmest tilbøjelig til at mene, at den vil komme til at koste noget mere, end boligministeren er tilbøjelig til at mene. Omvendt kan man sige, at hr. Hastrup har givet udtryk for, at der nogenlunde kan blive balance imellem de ordninger, som man sparer, og så udgifterne til denne boligsikringsordning. Men jeg er bange for, at hr. Hastrup hengiver sig til ønsketænkning på dette område. Nu ved jeg, at det konservative folkeparti med stor ængstelse ser på omfanget af de offentlige udgifter, og at man meget ofte bringer det synspunkt ind i forhandlingerne her i det høje ting. På denne baggrund kan jeg da godt forstå, at hr. Hastrup måske på dette punkt kommer til at hengive sig til ønsketænkning, idet han her kommer til at medvirke til en ordning, som vil give øgede offentlige udgifter. Dette vil han nødig erkende, da det vil stå i en skærende kontrast til hans almindelige holdning over for offentlige udgifter. Jeg mener, at en boligsikringsordning, der virker som et sikkerhedsnet for beboerne, idet der bliver grænser for, hvor galt det kan gå dem i en tid med meget høje boligomkostninger, har meget store fordele, og at det derfor også godt kan være rimeligt, at den kommer til at koste noget mere end det, man hidtil har givet ud på dette område i form af andre tilskudsordninger. Vi kan i princippet tiltræde denne boligsikringsordning, men vi vil gerne — og det siger vi så alvorligt, som vi øverhovedet kan — i udvalget have belyst yderligere, hvordan de økonomiske virkninger af en sådan ordning vil blive, og vi vil også meget gerne have, at man prøver på at få udarbejdet teknisk mere enkle og klare regler.

Jeg vil derefter gøre et par enkelte bemærkninger om det sociale byggeri og landsbyggefondens.

Man har jo hidtil haft en byggefond i boliglovgivningen, og man går for så vidt her til en vis grad over til et nyt princip. Det har hidtil ofte været sådan, at den

enkelte afdeling eller det enkelte selskab blev betragtet som en isoleret enklave, når det drejede sig om fastsættelse af boligafgiften eller lejen — som man i og for sig godt kunne have kaldt det. I boligselskaberne fastsatte man jo boligafgiften efter driftsudgifterne i den pågældende afdeling, og de, der boede i en afdeling i et socialt boligselskab, som var opført på et tidligere tidspunkt, kunne så glæde sig over, at de boede dér og havde en forholdsvis lav leje eller boligafgift, fordi driftsudgifterne, hvis huset var opført for mange år siden, var ret små. Den landsbyggefond, som man prøver på at stable på benene ved dette lovforslag, ophæver for så vidt dette, at de enkelte afdelinger betragtes som en isoleret enklave, hvilket kunne bevirke, at man godt kunne tale om en slags egoisme, måske også en lidt smålig egoisme, fra enkelte afdelingers side. Gennemføres det nye forslag, bliver der faktisk tale om en virkelig social solidaritet, som kommer til at omfatte alle de sociale boligselskaber med henblik på nybyggeriet. Alle kommer til en vis grad til at være med til at hjælpe med til nybyggeriet, og det, der sker, er ikke et slag i luften, for man er med til at finansiere det nye byggeri.

Vi ved alle sammen, at de sociale boligselskaber har haft vanskeligt ved at få den fornødne kapital til gennemførelse af deres nybyggeri, og jeg anser det for en vigtig ting, at man igennem denne landsbyggefond vil blive i stand til at få så mange midler — ad åre i hvert fald — at det sociale byggeri får mulighed for at finansiere nybyggeriet. Jeg mener, at man måske nok også for det sociale byggeris vedkommende kunne være gået over til en anden ordning end den lejevurderingsordning, som gælder for det private byggeri, men spørgsmålet om lejevurderinger vil jeg vente med at komme ind på, til vi skal behandle de næste to lovforslag på dagsordenen, da lejevurderingen først og fremmest har betydning for det private byggeri, som jo omfatter en langt større boligmasse end det sociale byggeri.

Boligministeren (Kaj Andresen): Jeg vil gerne takke for den modtagelse, lovforslagene har fået. Jeg mener af den forhandling, der har fundet sted, at kunne se, at der er al